

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2022:046204

Datë: 23.01.2025

Numri i dokumentit: 06746414

Ac.nr.202/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Bujar Doberdolani kryetar i kolegjit, Nehat Idrizi dhe Liridon Maloku - anëtar të kolegjit, i në çështjen juridike-kontestimore të paditëses H. M. nga fshati Ll., Komuna e N., i përfaqësuar nga F. S. nga Gj., kundër te paditurës Komuna e Novobërdës - Drejtoria e Arsimit në Novobërdë, me objekt kontesti kompensimi i kualifikimit pa shkëputje nga puna, duke vendosur në lidhje me ankesën e të paditurës të ushtruar kundër aktgjykimit të Gjykatës Themelore në Gjilan –dega në Novobërdë Departamenti i Përgjithshëm C.nr.42/22, i datës 23.11.2022, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 21.01.2025 mori këtë:

A K T G J Y K I M

I.REFUZOHET e pa themeltë ankesa e të paditurës Komuna e Novobërdë –Drejtoria Komunale e Arsimit, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjilan –Dega në Novobërdë, Departamenti i Përgjithshëm, në pikën I dhe III të dispozitivit, VËRTETOHET.

II. Në pikët II të tij aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Gjilan - dega në Novobërdë C.nr.42/2022, i datës 23.11.2022, mbetet i pashqyrtuar.

A r s y e t i m

Gjykata e shkallës së parë me aktgjykimin e atakuar, C.nr.42/2022, i datës 23.11.2022, ka vendosur si në vijim: I. Aprovohet pjesërisht si e bazuar padia e paditëses H. M. nga fshati Ll., kështu që e paditura Komuna e Novobërdës- Drejtoria e Arsimit detyrohet ti paguajë paditëses në emër të borxhit diferencën në pagë të papaguar në bazë të licencës për periudhën nga 09.03.2019 deri me 09.03.2022 shumë prej 2.614,68 euro me kamatë ligjore nga data e paraqitjes së padisë nga data 09.03.2022 deri ne momentin e pagesës dhe të gjitha brenda 7 ditëve nga data e plotfuqishmërisë së këtij aktgjykimi nën kërcënimin e ekzekutimit Në piken II e ka refuzuar pjesën e padisë nga dhënia në shumë e kërkuar prej 3.229.62 euro, për periudhën 18.04.2017 deri me 09.03.2019. Ndërsa në piken III e ka aprovuar ne tersi si kërkesë te bazuar

për kompensimin e shpenzimeve të procedurës, kështu që e paditura detyrohet ti paguaje paditësit shumën prej 564 euro në afatë prej 7 ditësh nga data e hyrjes në fuqi të këtij aktgjykimi nën kërcënimin e përmbarimit.

Kundër këtij aktgjykimi në afatin ligjor ankesë ka paraqitur pala e paditur për shkak të shkeljeve thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, dhe për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale me propozim që Gjykata e Apelit, ankesën t'a aprovojë si të bazuar, ashtu që aktgjykimin e atakuar C.nr.42/22 të datës 23.11.2022 ta prishë dhe ta hedhë poshtë padinë.

I autorizuari i paditëses me përgjigjeje në ankesë ka propozuar që e njëjta të refuzohet si e pa bazuar ndërsa aktgjykimi i ankimuar të vërtetohet në tersi.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë, pas vlerësimit të pretendimeve ankimore lidhur me aktgjykimin e atakuar, në mbështetje të nenit 194 dhe 195 të Ligjit për Procedurën Kontestimore (LPK), ka gjetur se:

-Ankesa është e pa themeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësja, përmes të autorizuarit së saj, me datë 09.03.2022 në gjykatën e shkallës së parë ka paraqitur padi, të precizuar me të cilën ka kërkuar diferencën e pagës për shkak të kualifikimit apo licencimit.

Gjykata e shkallës së parë duke vepruar sipas padisë së paditëses, pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse si dhe vlerësimit të të gjitha shkresave tjera të lëndës ka nxjerrë aktgjykimin e atakuar C.nr.42/2022, i datës 23.11.2022, me të cilin e ka aprovuar pjesërisht kërkesëpadinë e paditëses, duke vendosur më decidivisht si në dispozitiv të aktgjykimit të atakuar. Gjykata e shkallës së parë ka theksuar se themelësia e kërkesëpadisë për paditësen del nga provat të cilat gjenden në shkresat e lëndës, nga kontrata me numër të protokollit 03/33 e datës 06.11.2011, e lidhur në mes të paditurës dhe këtu paditëses, nga aktvendimi mbi licencim dhe licenca me nr.... e datës 13.12.2013, si dhe nga diploma, diploma me numër ..., e datës 14.09.2011, raporti buxhetor për muajin mars 2021, vendimi për licencën.... e datës 06.12.2012/42, dhe ekspertiza e datës 20.tetor 2022, nga këto vërtetohet se paditësja është në marrëdhënie pune te e paditura si dhe vërtetohet se paditësja është pajisur me licencë të karrierës, kurse nga Lista e pagave Buxheti i Republikës së Kosovës, vërtetohet paga bazë të cilën e realizon paditësja. Sa i përket kamatës gjykata ka vendosur duke u mbështetur në dispozitën e nenit 382 të LMD-së dhe Mendimit Juridike të Gjykatës Supreme të Kosovës për kamatën nr.265/2020 të datës 01.12.2020, ku ka marrë datën e ushtrimit të padisë (data 09.06.2021), e ku lartësia e kamatës vjetor është e definuar 8% deri në pagesën definitive te detyrimit. Vendimin që pala e paditur ti bartë shpenzimet e procedurës, gjykata e ka mbështetur në dispozitat e nenit 449 dhe 452 të LPK-së.

Gjykata e Apelit nisur nga kjo gjendje e çështjes vlerëson së përfundimi dhe qëndrimi juridik i Gjykatës së shkallës së parë është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m) e LPK-së, për të cilat shkaqe Gjykata e Apelit kujdeset

sipas detyrës zyrtare në kuptim të dispozitës së nenit 194 të LPK-së, gjendja faktike është vlerësuar në mënyrë të plotë dhe të drejtë dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë.

Pretendimet e të paditurës se aktgjykimi i ankimuar është i përfshirë në parashkrim të në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182.2 pika n) sepse dispozitivi i aktgjykimit është kontradiktor me vetveten dhe arsyetimin si dhe i njëjti nuk mund të ekzaminohet nuk qëndrojnë. Sipas vlerësimit të Gjykatës së Apelit, dispozitivi i aktgjykimit të atakuar është mjaft i qartë, e në përputhje të plotë me arsyet e aktgjykimit, duke qenë kështu në harmoni logjike dhe juridike dispozitivi me arsyetimin. Gjykata ka arsyetuar të gjitha faktet me peshë vendimtare për themelësinë e kërkesëpadisë e në lidhshmëri me këtë ka arsyetuar mënyrën se si janë vërtetuar faktet përveç atyre jo kontestuese e gjithashtu edhe mënyrën se si i ka vlerësuar provat për secilin fakt të provuar.

Pretendimi se kompensimi i tillë nuk parashihet me Ligj të Punës e as me Ligjin për Shërbimin Civil të Kosovës, andaj gjykata gabimisht ka vendosur në këtë çështje nuk qëndron, sepse Ligji i Punës në raport me këto kategori të referon në Kontratë Kolektive gjë që kjo sipas Kontratës Kolektive parashihet dhe se mbi këtë bazë paditëses i takon kompensimi.

Mungesa e linjës së veçantë buxhetore nuk nënkupton lirim nga përgjegjësia e të paditurës pasi raporti në mes të nivelit lokal dhe atij qëndror nuk afekton në të drejtën e paditëses për kompensim.

Me nënshkrimin e Kontratës Kolektive nga ana e Ministrisë së Arsimit dhe përfaqësuesit të paditëses të sektorit të arsimit, Ministria ka marrë obligime në emër dhe llogari të të paditurës, ndërsa obligimi për kompensim bie mbi të paditurën pasi është punëdhënës i paditëses. Koordinimi ndërmjet nivelit lokal (Komunës) dhe nivelit qëndror (Qeverisë-Ministrisë) nuk afekton në të drejtën e paditëses.

Gjykata e Apelit i vlerësoi edhe pretendimet e tjera ankimore, por vlerëson se të njëjtat nuk qëndrojnë dhe se nuk kanë peshë në vendimmarrje ndryshe nga ajo që është vendosur sikurse në dispozitiv të këtij aktgjykimi, për faktin se nga shkresat e lëndës rezulton të provohet fakti se paditëses me aktvendimin mbi licensimin e mësimdhënësit të lëshuar nga Ministria e Arsimit Shkencës dhe Teknologjisë, me nr. të protokollit 1019382 i është pranuar kërkesa për licensim.

Qeveria e Republikës së Kosovës me vendimin, nr.01/33, i datës 29.08.2008 në pikën 1 ka vendosur që: *Nga 1 shtatori i vitit 2008 të gjithë mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional në shkollat e Republikës së Kosovës do të kenë rritje të pagave në bazë të kriterëve të licensimit, ndërsa pika 4 ka përcaktuar se: “Mësimdhënësit, drejtorët (zëvendësdrejtorët) dhe bashkëpunëtorët profesional të pajisur: 1) Me diplomë të shkollës normale përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 10%; 2) Me diplomë të shkollës së lartë pedagogjike përfitojnë ngritje të pagë bazë prej 19% 3) Me diplomë universitare 3 dhe 4 vjet përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 27%, 4) Me diplomë të ciklit të dytë dhe të tretë (Magjistraturë dhe Doktoraturë) përfitojnë ngritje të pagës bazë prej 35%”*

Nga provat që gjenden në shkresat e lëndës vërtetohet fakti se paditësja ka diplomë universitare, ku edhe ka marrë titullin bachelor i programit fillor, ndërsa nga lista e pagave

vërtetohet se paditësja ka pagën bazë në shumë prej 421 euro, kualifikimin me fakultet, ndërsa diferenca i është paguar në shumë prej 72.63 euro, mirëpo nuk ju ka paguar pjesa tjetër e cila do te arrinte shumën e 27% të pagës bazë, krejt kjo duke u bazuar në përgatitjen shkollore të paditëses, të paraparë me dispozita ligjore

Në rastin konkret, Gjykata e Apelit vlerëson se drejtë është vendosur kur paditëses i është aprovuar kërkesëpadia edhe lidhur me kompensimin e diferencës në pagë në emër të licensimit, ani pse Gjykata e Shkallës së parë është thirrur se kjo e drejtë është përcaktuar me Kontratën Kolektive të Arsimit, kjo Gjykatë vlerëson se kjo e drejtë nuk derivon nga Kontrata Kolektive e Arsimit edhe pse është e përcaktuar me të. Ky përfundim i Gjykatës së Apelit, vie edhe nga Mendimi Juridik i Gjykatës Supreme të Kosovës, G.J.A-Su.A, 214/2023, i datës 05.10.2023, ku është përcaktuar se për kërkesa e mësimdhënësve për kompensim mbi bazën e kualifikimit (licensimit) kompensimi bëhet sipas kushteve dhe kriterëve të përcaktuara me Vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës nr.01/33, i datës 29.08.2008.

Pra vendimi i Qeverisë së RKS, ka qenë në fuqi deri me datën 06.02.2023 deri në periudhën kur edhe është shfuqizuar, dhe ky vendim që është dashur që të zbatohet që nga dita e nënshkrimit e deri në momentin kur ka qenë në fuqi, e që e paditura duke vepruar në kundërshtim me këtë vendim i'a ka mohuar paditëses një të drejtë që i ka takuar. .

Gjykata e Apelit vlerëson se çështja e asaj se paditësja paguhet sipas kontratës së punës që dhe e njëjta është paguar gjegjësisht ka marr shtesën në shumë prej 2.614,68, ky pretendim është tejet irrelevant, pasi që kemi një Vendim të vetë Qeverisë së Republikës së Kosovës që ka pasur karakter detyrues dhe si i tillë është dashur detyrimisht të zbatohet, pavarësisht asaj se çka është përcaktuar me kontratë sepse me kontratë përcaktohet fillimisht paga bazë, ndërsa sa i përket shtesat janë përcaktuar me vendimin e Qeverisë së Republikës së Kosovës nr.01/33, i datës 29.08.2008 .

Lidhur me kamatën është vendosur konform nenit 382 të LMD-së.

Vendimi mbi shpenzimet e procedurës është në përputhje me veprimet e ndërmarra në këtë çështje juridike kontestuese dhe në pajtim me dispozitat e LPK-së.

Pika II, e dispozitivit të aktgjykimit të atakuar, në pjesën refuzuese të kërkesëpadiisë, nuk është shqyrtuar sepse ankesa nuk ka qenë e drejtuar përkitazi me pjesën e refuzuar të kërkesëpadiisë.

Nga të lartë cekurat e në mbështetje të dispozitës së nenit 194, 195.1 pika d), lidhur me nenin 200, të LPK-së, është vendosur si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
Ac.nr.202/2023, me datë 21.01.2025

Kryetari i Kolegjit – Gjyqtari,
Bujar Dobërdolani